pondělí 4. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Žid 11,32–40
Vírou zvítězili nad říšemi. Bůh přichystal nám něco lepšího.

Čtení z listu Židům.

Bratři!

Co mám ještě říci? Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vypravovat o Gedeonovi, Bárákovi, Samsonovi, Jiftáchovi, Davidovi, Samuelovi a o prorocích.

Vírou zvítězili nad říšemi, konali spravedlnost, dosáhli toho, co jim bylo slíbeno, zacpali tlamy lvům, uhasili prudký oheň, unikli ostří meče; ačkoli byli slabí, dosáhli velké síly, osvědčili se jako hrdinové ve válce, obrátili cizí vojska na útěk.

Ženy dostaly své mrtvé nazpátek živé. Někteří se nechali natahovat na skřipec a odmítli osvobození, protože chtěli dosáhnout lepšího vzkříšení.

Jiní opět zakusili posměch a bití, ano i pouta a žalář. Byli kamenováni, na mučidlech trýzněni, pilou řezáni, umírali na rány od meče. Chodili zašití v kůžích ovčích a kozích, třeli bídu, zakoušeli útisk a násilí. Ti, kterých nebyl svět hoden, museli bloudit po pouštích a horách, po jeskyních a zemských roklích.

A ti všichni, i když za svou víru dostali skvělé uznání, nedočkali se toho, co bylo slíbeno. To proto, že Bůh přichystal něco lepšího nám, takže nemohli bez nás dosáhnout dokonalosti.

Žl 31,20.21.22.23.24

Odp.: Vzmužte se a buďte srdnatí,
všichni, kdo spoléháte na Hospodina.

Jak nesmírná je tvá dobrotivost, Hospodine,
uchovals ji těm, kdo se tě bojí,
popřáváš ji těm, kdo se k tobě utíkají před lidmi.

Tvoje tvář je jim bezpečnou ochranou
před spiknutím lidí,
ukrýváš je ve stanu
před svárlivými řečmi.

Požehnán buď Hospodin, že mi prokázal
podivuhodné milosrdenství v opevněném městě.

Už jsem si říkal sklíčeně:
„Jsem zapuzen od tvých očí!“
Tys však slyšel můj hlasitý nářek,
když jsem volal k tobě o pomoc.

Milujte Hospodina, všichni jeho svatí,
Hospodin zachovává věrné,
ale plnou měrou odplácí těm,
kdo si počínají drze.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: 2 Sam 15,13–14.30; 16,5–13a
Utečme před Absalomem.
Nechte Šimeje zlořečit, jestliže mu to Hospodin poručil.

Čtení z druhé knihy Samuelovy.

K Davidovi přišel posel a řekl: „Srdce izraelských mužů jde za Absalomem.“ David pravil všem svým služebníkům, kteří s ním byli v Jeruzalémě: „Utečme pryč, jinak před Absalomem neunikneme; rychle odejděme, aby si nepospíšil a nedostihl nás, nezasáhl nás neštěstím a nevyhubil město ostřím meče.“

David vystupoval po srázu Olivové hory, stoupal a stále plakal, hlavu měl zahalenou a šel bos. Všechen zbrojný lid, který byl s ním, měl hlavu zahalenou a vystupoval s pláčem.

Když král David přišel do Bachurim – hle, vyšel odtamtud muž ze Saulova příbuzenstva. Jmenoval se Šimej, syn Gerův. Jak se blížil, stále zlořečil a házel kameny na Davida a na všechny jeho služebníky, ačkoli po jeho pravici i levici šel všechen zbrojný lid a všichni význační bojovníci.

A tak volal Šimej, když zlořečil: „Pryč, pryč, krvežíznivče a ničemo! Hospodin dal na tebe dopadnout všechnu krev Saulova domu, poněvadž jsi uchvátil království místo něho. Nyní dal Hospodin království do ruky tvého syna Absaloma. Hle, dostal ses do zaslouženého neštěstí, poněvadž jsi krvežíznivec!“

Tu řekl králi Abišaj, syn Serujin: „Proč má tento mrtvý pes zlořečit mému pánu, králi? Půjdu a srazím mu hlavu!“

Král však řekl: „Nestarejte se o mě, synové Serujini!“ Jestliže zlořečí a jestliže mu Hospodin poručil: Zlořeč Davidovi! – kdo smí říci: Proč to děláš?“ David pak řekl Abišajovi a všem svým služebníkům: „Hle, můj syn, který vyšel z mých útrob, usiluje o můj život, tím spíše Benjamínovec! Nechte ho zlořečit, jestliže mu to Hospodin poručil. Snad Hospodin shlédne na mé soužení a splatí mi dobrem za kletbu tohoto dne.“

A David se svými muži pokračoval v cestě.

Žl 3,2–3.4–5.6–7

Odp.: Povstaň, Hospodine, zachraň mě!

Hospodine, kolik je těch, kdo mě sužují!
Mnoho jich na mě dotírá!
Mnoho jich o mně říká:
„Ani Bůh mu nepomůže!“

Ty však, Hospodine, jsi můj štít,
jsi má chlouba, ty mi pozvedáš hlavu!
Hlasitě jsem volal k Hospodinu,
a vyslyšel mě ze své svaté hory.

Klidně jsem ulehl a usnul.
Probudil jsem se, protože mi Hospodin pomáhá.
Nezaleknu se ani tisíců, kteří mě obkličují.
Povstaň, Hospodine, můj Bože, zachraň mě!

Zpěv před evangeliem: Lk 7,16

Aleluja. Veliký prorok povstal mezi námi, Bůh navštívil svůj lid. Aleluja.

Evangelium: Mk 5,1–20
Nečistý duchu, vyjdi z toho člověka!

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš a jeho učedníci se přeplavili na druhý břeh moře do gerazenského kraje. Sotva vystoupili z lodi, hned proti němu běžel z hrobních slují člověk posedlý nečistým duchem. Bydlel v hrobových jeskyních a už ani řetězy ho nikdo nemohl svázat. Často ho totiž spoutali okovy na nohou a řetězy na rukou, ale on řetězy na sobě roztrhal a okovy rozlámal – nikdo neměl sílu ho zkrotit. Po celé dny

kulturaslova.cz

a noci se potuloval po těch jeskyních a po horách, křičel a tloukl se kameny.

Když zdálky spatřil Ježíše, přiběhl, padl před ním na zem a hrozně vykřikl: „Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího? Zapřísahám tě při Bohu, netrap mě!“ Ježíš mu totiž řekl: „Nečistý duchu, vyjdi z toho člověka!“ Také se ho zeptal: „Jak se jmenuješ?“ Odpověděl: „Moje jméno je Pluk, protože je nás mnoho.“ A velmi ho prosil, aby je neposílal pryč z té krajiny.

Na stráni se tam páslo velké stádo vepřů. Ti zlí duchové ho prosili: „Pošli nás do těch vepřů. Nech nás do nich vejít.“ Ježíš jim to dovolil. Nečistí duchové vyšli a vstoupili do vepřů. A to stádo se hnalo po příkrém srázu do moře – bylo jich na dva tisíce – a v moři se utopilo.

Pasáci vepřů utekli a oznámili to v městě i po dvorcích. Lidé se šli podívat, co se stalo. Když přišli k Ježíšovi a viděli toho posedlého zlými duchy, který jich míval v sobě celý pluk, jak tam sedí oblečený a při zdravé mysli, padla na ně bázeň. Ti, kdo viděli, jak se to stalo s tím posedlým a s vepři, jim to vypravovali. Tu začali Ježíše prosit, aby z jejich kraje odešel.

Když nastupoval na loď, prosil ho ten bývalý posedlý, aby u něho směl zůstat. On mu to však nedovolil, ale řekl mu: „Jdi domů ke své rodině a vypravuj jim, jak veliké dobrodiní ti Pán prokázal a jak se nad tebou smiloval.“ Odešel tedy a začal v Desetiměstí rozhlašovat, jak veliké dobrodiní mu Ježíš prokázal. A všichni se tomu divili.

kulturaslova.cz